

La 6a afegida

dissonància característica de l'acord de
subdominant

la 6a afegida

en una ruta cadencial simple del mode major:

The image shows a musical score for a simple cadential sequence in major mode. It consists of two staves, treble and bass clef, with a key signature of one flat (B-flat). The sequence is divided into four measures. The first measure contains a C major triad (C4, E4, G4) in the treble clef and a C bass note in the bass clef. The second measure contains an F major triad (F4, A4, C5) in the treble clef and an F bass note in the bass clef. The third measure contains a G major triad (G4, B4, D5) in the treble clef and a G bass note in the bass clef. The fourth measure contains a C major triad (C4, E4, G4) in the treble clef and a C bass note in the bass clef. The sequence ends with a double bar line.

I IV V I

Els tres acords principals són majors, per tant, iguals. Si la tònica sona a tònica, la subdominant a subdominant i la dominant a dominant és perquè ho hem equilibrat bé.

Si féssim I · IV · I · IV · I · IV... acabaria sonant a V · I.

la 6a afegida

per evitar aquesta monotonia els acords que no són la tònica solen tenir alguna dissonància que potencia el seu caràcter:

The image shows a musical score for a four-measure phrase in G minor. The first staff is the treble clef and the second is the bass clef. The key signature has two flats (Bb and Eb). The first measure contains a G minor triad (I). The second measure contains a Bb major triad (IV). The third measure contains a G7 chord (V7), with the 7th (F) circled in the bass clef. The fourth measure contains a G minor triad (I) with a fermata over the final chord. The notes in the first three measures are: Measure 1: Treble (Bb, D, F), Bass (G, Bb); Measure 2: Treble (Bb, D, F), Bass (G, Bb); Measure 3: Treble (Bb, D, F), Bass (G, Bb, F).

I IV V⁷ I

Així, la V molt freqüentment té 7a o altres possibilitats que també remarquen el seu caràcter (com el 6/4 cadencial).

Però la I i IV encara són iguals (acord tríada major).

la 6a afegida

l'equivalent a la V^7 és la IV^{6af} perquè la 6af potencia el seu caràcter de subdominant:

The image shows a musical score for a four-measure progression in a minor key. The first measure is the tonic (I). The second measure is the subdominant with an added 6th degree (IV^{6af}), where the 6th degree is circled in both the treble and bass staves. The third measure is the dominant seventh (V⁷), also with the 6th degree circled in both staves. The fourth measure is the tonic (I). The bass line consists of quarter notes, while the treble line has a mix of quarter and half notes.

I   IV^{6af}   V⁷   I

Normalment, la 6af es posa allà on hi hauria la 5a de l'acord. És tan suau que no cal que resolgui d'una manera concreta (normalment resol per grau conjunt o salt de 3a).

Si el IV té 6af ja no es pot confondre amb un altre acord, per tant, per molt que repetim I · IV^{6af} ja no pot sonar a V · I.

La IV^{6af} sembla un ii₆ però ni sona menor, ni invertit.

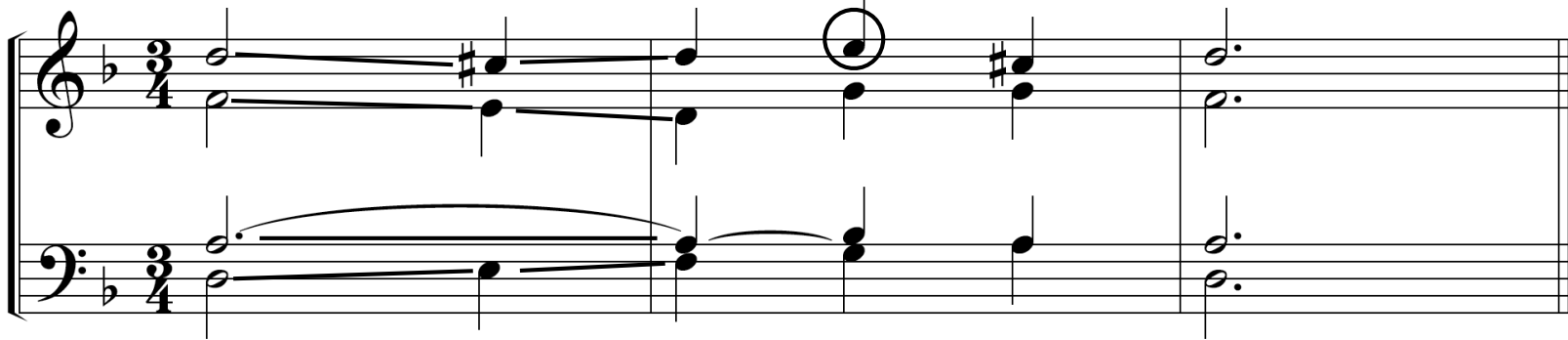
la 6a afegida en menor funciona igual:

The image shows a musical score for a four-chord progression in a minor key. The key signature has three flats (B-flat, E-flat, A-flat). The time signature is 2/4. The progression consists of four measures. The first measure is a tonic triad (i). The second measure is a minor chord with a 6th and an added 6th (iv6af), which is circled in the original image. The third measure is a dominant seventh chord (V7). The fourth measure is a tonic triad (i). The bass line and treble line are both shown, with the iv6af chord circled in the original image.

i   iv^{6af}   V⁷   i

Però amb la particularitat que té un color més dissonant per la 4a aug (o 5a dism.) que es forma entre la 3m de l'acord i la 6af. Tant en major com en menor l'objectiu és que només la tònica sigui totalment consonant.

6/4 de pas i 6a afegida
 quan el iv ve d'un 6/4 de pas teníem això:

i   V   i   iv^{6af}   V⁷   i
                  6
                  4

i podem afegir-li la 6a al iv amb el mateix procediment que hem vist: allà on hi hauria la 5a de l'acord (re) hi posem la 6af (mi).

6/4 de pas i 6a afegida

Però hi ha una altra opció: abans hem vist que hi havia un salt de 4a...

The image shows a musical score in 3/4 time, consisting of two staves. The top staff is in treble clef and the bottom staff is in bass clef. The key signature has one flat (B-flat). The chords are: i (first measure), V6/4 (second measure, circled), i6 (third measure), iv6/5 (fourth measure, circled), V7 (fifth measure), and i (sixth measure). The iv6/5 chord is circled in the original image.

i   V   i   iv^{6/5}   V⁷   i
                  6   6
                  4

Es pot evitar el salt fent la 6af en aquesta veu. D'aquesta manera el iv té 6af i a més a més la 5a. És un pèl més dissonant!

Resum

El **6/4 de pas** ens permet passar de la tònica en estat fonamental a la seva 1a inversió a través de la $V_{6/4}$ de pas (i viceversa).

Sempre hi ha moviment contrari amb el baix (123/321), una nota comú i una brodadura (amb la sensible).

La tònica en 1a inv. va perfecte per enllaçar amb el IV (grau conjunt en el baix).

L'acord de subdominant molt sovint té una **6a afegida** que li dóna més color de subdominant (de la mateixa manera que la 7a li dóna més color de dominant al V).

Sovint, posem la 6af on hi hauria la 5a de l'acord, però en funció del moviment de les veus (per exemple, per evitar salts) també pot haver-hi la 6af i la 5a a la vegada.